

РЕШЕНИЕ

№ 3420

гр. София, 30.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 03.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1478** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на М. А. А. срещу Решение № РД-25-56/28.01.2020г. на кмета на [община], с което е постановен отказ за достъп до обществена информация, обективиран в т.3 и т.4 от процесния акт.

В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен поради нарушаване на изискванията за форма и противоречие с материалния закон. Според оспорвания търсената информация е с обществен характер и не съществуват ограниченията в ЗДОИ за нейното предоставяне. Претендират се разноси.

В съдебно заседание оспорващият, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – кмет на [община], редовно призован не се явява и не изпраща представител. В депозирано възражение оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноси и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Производството пред административния орган е образувано по заявление за достъп до обществена информация изх.№ 94-00-54/20.01.2020г. С него е поискано предоставянето на достъп до следната информация:, а именно 1. Сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от кмета или общината през периода 2016-2019г.; 2. Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период – месец по месец; 3. Осъществено ли е процесуално представителство за периода по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е бил кметът или общината и ако да – по кои дела, пред кой съд, с какъв предмет са били делата и евентуално с какъв материален интерес; 4. В какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство за делата по т.3.

След запознаване с искането, ответникът е издал оспореното в настоящето производство решение, с което е отказал предоставяне на информацията по т.3 и т.4 като се е мотивирал, че информацията не попада в приложното поле на ЗДОИ и не е свързана с обществения живот в страната .

Предвид така установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

жалбата, с която е сезиран съдът е ДОПУСТИМА – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, при наличие на правен интерес от оспорването и в преклузивния срок.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения :

Оспорваният акт е издаден от компетентен орган – Кмета на [община] при условията на заместване, съобразно правомощията му, регламентирани в чл.44, ал.1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), вр. чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Оспорваният акт е издаден при формално спазване на изискванията за форма съгласно чл.38 ЗДОИ, вр. чл.59, ал.2 АПК.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК. Ответникът притежава качеството на задължен по смисъла на чл.3, ал.1, пр. трето от ЗДОИ правен субект. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл.28, ал.1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл.3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на чл.28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

При издаването му обаче са нарушени материалноправните разпоредби.

В чл.2, ал.1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно за тази информация законодателят е създал и изричното задължение на задължените по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ правни субекти да я предоставят. Разбира се, ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Член 4, ал.1 ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В

настоящия случай не се твърди и не се установява от данните по делото да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, дерогиращ приложимостта на нормите на ЗДОИ. В разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация. Така, съгласно тази разпоредбата обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно една информация е обществена когато са налице две визирани в правната норма кумулативни предпоставки - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Законодателят не е дал легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото, като група хора има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на съответния публичен орган, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. Съгласно чл.9 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации се дели на официална и служебна, като чл.11 ЗДОИ определя, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. В случая поисканата информация е обществена и има характер на служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ.

В случая информацията, която се иска е свързана с обществения живот в Република България, како от същата е възможно да се направят изводи за дейността му – правилното функциониране на органа, неговата администрация и разходването на средства. Жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, като в съответствие с чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ е подал заявление, съдържащо реквизитите по т.1-4. В заявлението изрично е посочена формата за предоставяне на достъп до исканата информация – по електронен по смисъла на чл.26, ал. 1, т. 4 ЗДОИ. Настоящият съдебен състав намира, че в заявлението за достъп до обществена информация се съдържа достатъчно точно и недвусмислено описание на исканата информация, която информация, както бе споменато по-горе, съставът счита, че има обществен характер и е свързана с дейността на ответника като административен орган, задължен обект по ЗДОИ. С предоставянето на исканата информация може да се повиши отчетността и прозрачността в дейността на органа. Информацията за това как органът разходва средствата си по т.3 и т.4 от заявлението, са обстоятелства, свързани с отчетността на административния орган и имат решаващо значение за обществения живот.

Следва изрично да се посочи, че сумите по договорите за абонаментно правно обслужване са платими от бюджета на общината, след като са за осъществяване на правното ѝ обслужване, съответно е налице надделяващ обществен интерес по см. на закона от предоставяне на исканата информация.

Съгласно § 1, т.6 ДР ЗДОИ "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт,

повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл.3 - § 1, т.5, б. "б", "в", "г" и "е" ДР ЗДОИ.

Предвид обстоятелството, че се касае за информация относно суми, заплащани от общинския бюджет, съдът намира, че в случая е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.5, б. "б", "в" и "г" ДР ЗДОИ. В случай, че е счел, че не е налице надделяващ обществен интерес, административният орган е следвало да се аргументира. Доводи в тази насока обаче в оспорения акт не са изложени.

По изложените съображения ответникът не е следвало да отказва на посоченото основание исканата от жалбоподателя информация, а е следвало да предостави достъп до поисканата информация, в случай, че не са налице някои от предпоставките за отказ по чл.37 ЗДОИ, която преценка следва да се извърши от ответника при новото произнасяне по заявлението и съответно да се мотивира.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, съдът следва да уважи направеното в жалбата искане за присъждане на направените по делото разносните в размер на 710 лева, своевременно поискани и доказани. По направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съдът намира че същото е около минимално предвидения в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г., поради което съдът не намира основания да го редуцира.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение № РД-25-56/28.01.2020г. на кмета на [община], с което е постановен отказ за достъп до обществена информация, обективиран в т.4 от процесния акт.

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на [община] за ново произнасяне по т.4 от заявлението, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14 (четиринадесет) дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на административната преписка.

ОСЪЖДА [община] да заплати на от М. А. А. сумата от 710 лева разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ:

